

THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)

Lundi 22 mai 2006 (matin)

Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1 (a)

ประสาธโสมนัส

	<p>หลากหลายเส้นตรงหน้าลายตานัก นำชักตาให้ไล่ตามเส้น กวาดมองเรื่อยไปใจเย็นเย็น ยอมเห็นยอมรู้อยู่แก่ตา</p>		<p>ยังเส้นเล็กแคบแนบเนียนขยาย ไม่เป็นลายเหลี่ยมร่นเส้นเรขา ไพศาลเหลือเชื้อเนื้ออาณา กว้างกว่าที่นึกลึกกว่าที่คิด</p>
5	<p>หลากหลายชื่อตรงหน้าลายตาด้วย ชื่อช่วยเสริมเส้นให้เพี้ยนค่า ไล่ชื่อเรื่อยไปใจปริดา รู้ชื่อนานาสารพัน</p>	25	<p>อีกชื่อแปลกแปลกเมื่อแรกเห็น แตกยับย่อยเป็นชื่อเร้นสถิติ แผ่ฉายไปตามนามชนิด บอกเส้นชีวิตพิสดาร</p>
10	<p>หลากหลายชื่อตรงหน้าลายตาเหลือ ชวนเชื่อตามที่สีเสกสรร ดูสีเรื่อยไปใจเคลิ้มครัน ยอมฝันบันดาลหวานคำนึง</p>	30	<p>หลากหลายเส้นตรงหน้าปรากฏชัด บ้างตัดบ้างต่อสอสังฐาน จำพราภกวิลจินตนาการ มาพบพานภาพเก่าให้เฝ้ามอง</p>
15	<p>จึงภาพตรงหน้าพร่าเลือนสภาพ ใจอาบอมฤตเสียนิดหนึ่ง แล้วลอยด้นด้นไม่พริ้วพริ้ง จนถึงดินแดนมั่นฝันประทาน</p>	35	<p>เห็นชื่อหลากหลายยังลายพริ้ว เด่นด้อยโดยลำดับชวนจับจ้อง อีกชื่ออ่อนเข้มเต็มจำลอง ล้วนสำนອງใจเห็นเป็นสำคัญ</p>
20	<p>ซ่อนอยู่หลังสีที่เสกสรร อัศจรรย์ยังมีฝันสีประสาน แก่อ่อนปานกลางต่างตระการ ต่างวิญญานตามสีที่ดาษดา</p>	40	<p>พลิกผ่านเรื่อยไล่ไปจนจบ รู้ครบโลกกระดาดาวดโลกล้วน กระหึ่มใจไหวหวาเกินรำพัน ตื่นตันเป็นโชคเห็นโลกแล้ว</p>

แรคำ ประโดยคำ, ในเวลา (1998)

1 (b)

หล่อนลุกจากเก้าอี้ออกไปเสียที่เจดีย์ข้างนอก ยืนนิ่งอยู่ท่ามกลางแสงสลัวรางของแสงไฟตรงนั้นอีกครั้ง จึงก้าวลงบันไดหินอ่อนไปสู่ลานกระเบื้อง ระหว่างตึกหน้ากับตึกในข้างล่าง

กลับจันทน์กะพ้อร่วงหล่นลงมา กระจัดกระจายขาวโพลนอยู่รอบโคนต้นของมัน ส่งกลิ่นหอมแรงล่องลอยไปในอากาศ ภาควินิเียบยาไปบนกลีบนุ่มๆ ขาวสะอาดบริสุทธิ์เหมือนหัวใจสาว

- 5 พรหมจารีเหล่านั้น ขณะเดียวกันก็อดเสียใจไม่ได้ว่าหล่อนกำลังเหยียบยาไปบนหัวใจของใครต่อใคร หัวใจของทุกคนที่ตนเคยรัก จากลานจันทน์กะพ้อที่หล่อนยืนอยู่ ครู่หนึ่งหญิงสาวก้าวออกไปสู่สนามหญ้าด้านหลัง ซึ่งขึ้นไปด้วยหยาดน้ำค้าง ผ่านท้ายเรือนครัวและร่องกุหลาบตรงไปยังศาลาเล็ก ซึ่งครั้งหนึ่งวิมานรักของหล่อนได้เปิดประตูออกรับ และอย่างเด็กที่ทุกสิ่งทุกอย่างเต็มไปด้วยความสุขสดดงาม หล่อนก็ย่างเข้าไป เพียงแต่จะได้คิดในภายหลังว่า สิ่งชีวิตหล่อนต้องการมิได้อยู่ในวิมานนั้น วิมานซึ่งเต็มไปด้วยความฝันอันบริสุทธิ์ หากอยู่ในโลกมนุษย์ซึ่งเต็มไปด้วยเลือดและเนื้อ

- 10 อีกครั้งหนึ่ง ภาควินิเียบพิงราวลูกกรงอยู่เกือบจะในที่เดียวกันกับธำรงได้จูบหล่อนในคืนนั้น แล้วใจก็กลับสั่นขึ้นมาอีก เมื่อนึกถึงคุณความดีของเขามิมีต่อหล่อนตลอดมา หล่อนไม่เคยคิดว่าศรัทธา ความบูชาคารวะ ความสงสารและสัญญาตญาณมารดาจะผันแปรความรู้สึกของผู้หญิงไปได้ถึงเพียงนี้ ถึงเวลาจะล่วงนาน นานไปสักเพียงใดก็ตาม หล่อนคงไม่สามารถจะหาคำตอบได้ใน
- 15 พฤติการณ์ที่หล่อนผ่านมาแล้ว หล่อนไม่สามารถหาคำตอบได้ในความสัมพันธ์ซึ่งหล่อนมีอยู่ต่อชายคู่นี้ ฝ่ายหนึ่งเต็มไปด้วยความปราณี อารี เสียสละ และเยือกเย็นเหมือนพระ ขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งดุจนรุนแรงไปด้วยความรู้สึก ความคิด ความปรารถนา ทุกวาระทุกลมหายใจและการสัมผัสของเขามีแต่ความร่ำร้อนเหมือนคำสาปของปิศาจ ซึ่งหล่อนไม่อาจขัดขึ้นหรือปฏิเสธได้ หล่อนพอจะหาเหตุผลได้ในรักแรก แต่หล่อนไม่อาจจะคิด จะไข หรือทำอะไรได้ ไม่สามารถอะไรทั้งนั้น นอกจากรับฟังปัญหา
- 20 ของรักหลัง

สำหรับหล่อน ธำรงหมายถึงแสงสว่าง หลักฐาน ความคุ้มครองป้องกัน และที่หลบภัยในชีวิต ขณะที่นเรนทร์หมายถึงความมืดมิด เสี่ยงภัย และความโกลาหล ข้างหน้าหล่อนและเขามีแต่กองเพลิงที่เต็มไปด้วยความร้อนรนและรุ่มรัง ถึงกระนั้นอย่างผู้หญิงที่รักจริงทั่วไป หล่อนก็ทุ่มทอดตัวลงไปในทางรัก โดยปราศจากความรอรั้งซึ่งใจเหมือนแมลงเม่าที่บินเข้ากองไฟ

- 25 การมาของธำรง เท่ากับเร่งการตัดสินใจของหล่อนให้เร็วยิ่งขึ้น ภาควินิเียบรู้ว่า ขึ้นพลอยให้เวลาเนิ่นช้าต่อไป ก็เพียงแต่จะทำให้ใจเรววน อิหลักอิเหลื่อยิ่งขึ้นเท่านั้น

“ฉันไม่มีทางเลือกเลย” หล่อนคิด ก้าวลงมาจากศาลาหลังนั้น

แม่นงศ์, แผ่นดินของเรา (1950)